

Cuprins

1 Isus – întipărirea Tatălui

2 Doctrina lui Isus

3 Ascultă / Vizionează / Descarcă

Isus – întipărirea Tatălui

Evrei 1:1-3 (BTF2015)

¹ Dumnezeu, care în multe dăți și în diferite feluri, le-a vorbit *odinioară părinților prin profeți*,

² *În aceste zile de pe urmă ne-a vorbit prin Fiul Său*, pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care a și făcut lumile;

³ Care, fiind *strălucirea gloriei Lui și întipărirea persoanei Lui* și susținând toate prin Cuvântul puterii Lui, după ce a făcut prin El însuși curățarea păcatelor noastre, s-a așezat la dreapta Maiestății în înălțime.

În trecut Dumnezeu a vorbit prin profeți părinților poporului Israel, însă acum în aceste vremuri din urmă de la nașterea lui Isus încoace El ne-a vorbit prin Fiul Său. Matei 5:17 ne spune că Isus a împlinit Legea și profeții (adică toate profețiile din Vechiul Testament), iar Luca 16:16 ne spune că Legea și proorocii au ținut până la Ioan.

Matei 5:17 (BTF2015)

¹⁷ Să nu gândiți că am venit să distrug legea sau profeții; nu am venit să distrug, *ci să împlinesc*.

Luca 16:16 (BTF2015)

¹⁶ *Legea și profeții au ținut până la Ioan*; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea.

Așa că va trebui să reevaluăm așa zisele referințe la vremurile din urmă pe care le găsim în cărțile proorocilor ca Ezechiel și Daniel pentru că ele nu prea au cum să se refere la vremea sfârșitului din moment ce au fost toate împlinite în Isus. Profeții au vorbit poporului Israel despre Isus și venirea Lui.

Isus este ultima revelație, iar Legea împreună cu proorocii și tot Vechiul Testament trebuie interpretată prin prisma lui Isus pentru că El este întipărirea persoanei Tatălui. Legea și toată aparenta severitate a lui Dumnezeu din Vechiul Testament trebuie văzută în cadrul naturii persoanei lui Isus. Isus a împlinit toată Legea și totuși mesajul Lui a fost unul de dragoste "extravagantă" și de restaurare. De exemplu, când a fost confruntat de farisei cu femeia prinsă în adulter, conform Legii ea trebuia omorâtă cu pietre, însă Isus, datorită dragostei Sale, a găsit o modalitate de a o salva de la moarte, fără ca să încalce Legea. Apoi, Adam și Eva puteau fi lăsați să moară veșnic după ce au mâncat din pomul interzis că doar așa a spus Dumnezeu că se va întâmpla. Însă Dumnezeu, datorită dragostei Sale infinite, a găsit o cale, foarte "costisitoare" ce-i drept, de a salva omenirea de la moarte veșnică fără ca să își încalce propriul Cuvânt. Mai mult decât atât, faptul că copilașii erau atrași de Isus și le plăcea să stea în prezența Lui ne vorbește volume despre ce fel de persoană era Isus, care reprezenta exact natura Tatălui Însuși. Copii simt intuitiv când o persoană este plină de dragoste față ei.

În timpul vieții Sale, când s-a mâniat Isus de obicei sau s-a tulburat? Doar atunci când a intrat în contact cu fariseii și saducheii, cei care predicau un Dumnezeu aspru cu păcatul, cei care predicau mereu păcatul și sfințirea. Aceasta nu înseamnă că Isus a minimalizat gravitatea păcatului și necesitatea sfințirii, ci El doar a priorizat dragostea față de persoană și restaurarea ei în locul pedepsei.

Când dorim să discutăm ceva mai delicat cu o persoană (mai ales să aducem o corectare), nu-i așa că preferăm să vorbim față în față decât în scris? De ce oare? Pentru că dorim ca persoana respectivă să simtă din vocea noastră atitudinea cu care spunem acele cuvinte, emoțiile emanate, etc. În scris, persoana poate interpreta ce am spus conform stării sale de spirit de la acel moment și prin analogii cu alte experiențe, de obicei negative, pe care le-a avut în trecut. În scris, persoana care citește poate avea tot felul de suspiciuni, îndoieli sau

preconcepții nefondate. În același fel, Dumnezeu a trimis întâi Legea, în scris, poporului Său ales. Prin ea, israeliții au dezvoltat în mintea și inima lor o imagine a lui Dumnezeu ca fiind un Dumnezeu aspru și strict în relație cu omenirea. Însă, apoi Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său, Isus, ca să corecteze perspectiva denaturată pe care oamenii o aveau despre Dumnezeu din cauza Legii lui Moise. Însă cei mai mulți oameni nu au mai corectat-o sau le vine foarte dificil să o facă.

De obicei, noi ca oameni uităm repede lucrurile bune care ni se întâmplă și pe care Dumnezeu le-a făcut și le face pentru noi. Când poporul Israel era în pustie, obișnuiau să uite repede tot ce Dumnezeu făcuse bun pentru ei când aveau de a face cu disciplinarea lui Dumnezeu. Și noi la fel avem tendința de a ne concentra pe blestemele lui Dumnezeu enunțate în Deuteronom capitolul 28 de exemplu, dar nu vedem și binecuvântarea lui Dumnezeu din același capitol. Rămânem ațintiți pe așa-zisa duritate a lui Dumnezeu și scăpăm din vedere bunătatea și dragostea Lui. V-ați pus vreodată problema că poate Dumnezeu nu avea dreptul să intervină și să excludă blestemele? La cât de mult iubește El omul încât a dat absolut totul pentru om, cred că dacă ar fi putut, nu ar fi inclus niciodată vreun blestem asupra omului. Nu El era Cel ce blestema, ci automat dacă poporul nu alegea viața, ieșea de sub protecția Lui.

Tendința naturală omenească e întotdeauna îndreptată spre Lege, duritate și ascetism datorită nevoii omului de a face ceva pentru a fi neprihănit. Există o atracție aproape irezistibilă spre auto-neprihănire. Însă *niciodată nu vom da greș dacă "exagerăm" în direcția dragostei, acceptării și restaurării atunci când vine vorba de oameni ca persoane și nu neapărat de trăirea lor mai mult sau mai puțin dumnezeiască.*

Mulțor creștini le este frică parcă de prea mult har. Ei au impresia că dacă dau oamenilor prea mult har, aceștia vor trăi și mai mult în păcat. Însă este exact invers. Cu cât oamenii vor primi mai mult har și dragoste cu atât mai mult vor trăi în sfințenie pentru că diavolul și conștiința le spune deja când sunt greșiți. Cei mai mulți creștini nu își dau seama ce greu este de fapt să trăiești în super-har sau hiper-har, dacă pot spune așa. E nevoie doar să încerci la modul serios să vezi dacă și cât timp poți menține o atitudine mentală în care totdeauna să te vezi iubit de Dumnezeu și favoritul Lui chiar și atunci când păcătuiești. Nu ai

să poți din cauza conștiinței pe care Dumnezeu a pus-o în noi să ne atenționeze când greșim, dar care nu ne mai spune și faptul că păcatele noastre de fapt au fost șterse deja. *Conștiința și diavolul sunt niște polițiști acuzatori fideli și credincioși, mereu la datorie, mai ales când ne pregătim să facem o slujire pentru Dumnezeu.*

Un păcat repetat timp de ani de zile nu-ți va atrofia conștiința până acolo încât să nu mai simți nimic. Dacă prin absurd conștiința ta nu mai simte nimic, diavolul va avea grijă să umple golul și să continue cu acuzațiile și condamnarea din cauză că ești copilul lui Dumnezeu. Ne simțim bine când suntem legaliști de parcă i-am lua apărarea lui Dumnezeu și credem că astfel va fi poate mai îndurător cu noi și slăbiciunile noastre dacă predicăm la alții sus și tare păcatul și pocăința.

Isus este strălucirea gloriei Tatălui (culmea naturii Tatălui) și întipărirea persoanei Sale. Cuvantul "întipărire" vine de la grecescul *charakter* care înseamnă gravură sau unealtă de cioplit, amprentă sau imprimeu. Tot ce a spus Isus după botezul Lui de la Iordan a fost EXACT ceea ce Dumnezeu, Tatăl, a vrut să spună. Putem oare zice același lucru despre proorocii Vechiului Testament care nici măcar nu erau născuți din nou? Nu. Poate Samuel s-a apropiat cel mai mult de Isus pentru nici că unul din cuvintele lui, spune Biblia, nu au căzut la pământ, ci au fost împlinite. Însă Samuel nu era exact Dumnezeu, Tatăl. La fel, profetul Ilie s-a apropiat mult, dar apoi îl vedem cum se plânge și se lamentează de Izabela.

Sunteți de acord cu mine că Isus a avut doctrine de învățătură bune și corecte? Ce facem atunci dacă aceste doctrine ale lui Isus nu se potrivesc cu doctrinele care se predică azi de oameni care chiar sunt pastori sau au fost la seminar și sunt născuți din nou? Isus nu a avut școli biblice și diplome, ceea ce nu înseamnă că școlile nu sunt bune, ba chiar sunt recomandate. Școlile au locul lor important. Însă pe cine luăm în seamă?

Ioan 14:6-10 (BTF2015)

⁶ Isus i-a spus: Eu sunt calea și adevărul și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

⁷ Dacă M-ați fi cunoscut, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu; și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut.

⁸ Filip i-a spus: Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.

⁹ Isus i-a spus: *De atâta timp sunt cu voi și totuși nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl; și cum spui tu: Arată-ne pe Tatăl?*

¹⁰ Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine Însumi? *Cuvintele pe care vi le vorbesc Eu nu le vorbesc de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face faptele.*

Mulți dintre noi avem impresia că Isus e mai moale, mai aproape de noi oamenii, mai drăgăstos și mai empatic decât Tatăl, pe care îl vedem de obicei mai aspru și detașat. Și totuși Isus ne spune că El este exact Tatăl, iar la Ioan 16:27 Isus spune că Tatăl Însuși ne iubește:

Ioan 16:27 (BTF2015)

²⁷ Fiindcă *Tatăl însuși vă iubește*, pentru că voi M-ați iubit și ați crezut că Eu am ieșit de la Dumnezeu.

În versetul 10 din pasajul de mai sus (Ioan 14:6-10), haideți să observăm cum Isus numește cuvintele pe care le vorbește El drept faptele Tatălui. El echivalează cuvintele Lui cu faptele Tatălui.

Tu știi că Tatăl locuiește și în tine exact ca în Isus? Isus când a trăit pe pământ nu a spus și nu a făcut ce a vrut El, ci doar ce Tatăl i-a spus să spună sau să facă. El a fost în viața de pe pământ 100% complet devotat Tatălui. Când ne uităm la Isus în Evanghelii, îl vedem de fapt pe Tatăl cum te consideră și te tratează pe tine, cum relaționează cu tine și cum se gândește la tine.

Doctrina lui Isus

Doctrina lui Isus era aliniată complet cu doctrina Tatălui, iar doctrina noastră trebuie să se

alinieze cu doctrina Lor, nu-i așa?

Matei 7:7-12 (BTF2015)

⁷ Cereți și *(s-ar putea să vi se dea ceva pentru că Dumnezeu în cunoașterea Lui suverană știe cui să dea și cui nu?)* vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide;

⁸ Fiindcă oricine cere, primește; și cine caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

⁹ Sau care este omul acela dintre voi, căruia, dacă îi cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?

¹⁰ Sau dacă îi cere un pește, îi va da un șarpe?

¹¹ Așadar dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri, *cu cât mai mult* Tatăl vostru, care este în cer, *va da lucruri bune celor ce i le cer.*

¹² De aceea toate lucrurile, *pe care voiți să vi le facă oamenii, faceți-le și voi la fel;* fiindcă aceasta este legea și profeții.

Sunteți de acord cu mine că este o diferență majoră între felul cum a predicat Isus și felul cum se predică în general în vremea noastră contemporană? Când vorbesc de predicare și învățare nu mă gândesc doar la pastori și la oamenii din față. Haideți să ne gândim puțin la noi când vorbim cu oamenii și ei ne spun diferite întâmplări din viața lor și ne cer o opinie sau un sfat, ce le spunem? Le spunem ce Isus a spus sau altceva?

Isus vorbea aici la mii de oameni. E vorba despre predica de pe munte. Și El avea “tupeul” să spună astfel de lucruri ca cele din pasajul de mai sus: “Cereți și vi se va da”. Fără nici un calificativ. Imediat cum auzim aceste lucruri, în mintea noastră va veni probabil următorul gând: “Da, dar eu m-am rugat niște rugăciuni și nu au fost răspunse și mai știu pe cineva căruia i s-a întâmplat tot așa...” Poate experiența noastră să cântărească mai mult decât doctrina pe care Isus ne-a învățat? Oare este Isus eronat și nu a realizat că vor fi așa de mulți oameni care vor cere atâtea lucruri la care nu vor primi răspuns? Era Isus așa de cufundat în Tatăl încât a uitat despre viața reală de aici de pe pământ? Când vine vorba de doctrina lui Isus, în general, am diluat-o la maxim încât să fie pe placul tuturor. La versetul 11, Isus le

spune oamenilor și nouă că Tatăl va da lucruri bune celor ce I le cer. Apoi dacă ne uităm la versetul 12, de ce oare ne spune Isus să facem oamenilor ce vrem noi ca ei să ne facă nouă? Pentru că exact acest lucru îl face Tatăl cu noi. El ne face ceea ce i-ar place ca și noi să facem pentru El.

Matei 21:21-22 (BTF2015)

²¹ Isus a răspuns și le-a zis: Adevărat vă spun: Dacă aveți credință și nu vă îndoiti, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului, ci *chiar dacă spuneți acestui munte*: Ridică-te și aruncă-te în mare; se va face.

²² *Și toate lucrurile, orice* veți cere în rugăciune, crezând, veți primi.

Ce cuvinte folosește Isus? Orice? Toate lucrurile? Sunt acestea cuvinte cu condiții sau cuvinte limitatoare? “Orice” sau “toate lucrurile” sunt niște expresii foarte generale. Putem pune orice acolo. Cum de nu i-a fost frică lui Isus să spună așa ceva? Îți poți imagina să intri într-o biserică și pastorul să spună: “Haideți să vă spun ce o să se întâmple în seara aceasta. Ați venit la programul potrivit.

Tot ce veți cere în seara aceasta de la Dumnezeu, veți primi.” De ce nu a dat Isus calitative sau condiții? A zis El: “Acum stați, nu v-o luați în cap că puteți să cereți chiar orice. Stați să vă spun exact condițiile în care funcționează ce am spus.”?

De exemplu, când vedem o reclamă cu o ofertă super avantajoasă pentru noi, nu-i așa că imediat ne așteptăm ca undeva în partea de jos a reclamei să scrie cu un scris foarte mic condițiile necesare pentru a ne califica să primim acea ofertă? Și de cele mai multe ori, nu ne încadrăm. Din cauza aceasta, ne-am obișnuit să transferăm același fel de gândire și în relația noastră cu Dumnezeu: “Da, Dumnezeu ne dă lucruri bune și El zice că ne va da orice cerem,

dar nu e chiar așa pentru că vedem clar că nu se întâmplă așa. El trebuie să aibă niște condiții de sfințenie, de rugăciune și post, etc.” Însă Isus nu a fost așa.

ISUS A FOST ÎNTOTDEAUNA TOTDEAUNA. El niciodată nu a vorbit despre lucruri și rugăciuni pe care Dumnezeu nu vroia să le răspundă. *Isus a spus că ÎNTOTDEAUNA Dumnezeu va răspunde la TOATE rugăciunile noastre.* Imediat ne gândim: “Da, dar trebuie să fie în voia Lui”. Noi ne facem griji mai mari decât Isus ca ceea ce cerem să fie în voia Lui. Cred că nu ar trebui să ne facem noi griji așa de mult de voia Lui, ci mai degrabă să vedem întâi dacă putem crede ceea ce vrem să cerem. Isus nu a spus nimic de genul: “Orice veți cere și va fi în voia Tatălui”. Mulți dintre noi spunem și chiar predicăm: “Când te rogi și nimic nu se întâmplă,....” Știați că Isus nu a predicat niciodată acest tip de învățătură? El nu a zis niciodată lucruri de genul: “Ce faci când îi ceri Tatălui ceva cu credință și nu se întâmplă?” Credința lucrează mereu. În Matei 17, când ucenicii nu au putut să elibereze pe cineva și L-au întrebat pe Isus de ce ei nu au putut, ce le-a spus Isus? Din pricina necredinței voastre. Punct! Numai că ei au crezut că au manifestat credință din moment ce au încercat să elibereze persoana, alte dăți a funcționat, iar Isus a făcut exact același lucru ca ei. Însă nu era chiar așa cum credeau ei.

Isus nu a predicat acest fel de predică în care să luăm în calcul posibilitatea nefuncționării, deoarece pentru El nu exista. El totdeauna a predicat că Tatăl întotdeauna va răspunde.

Marcu 11:22-24 (BTF2015)

²² Iar Isus, răspunzând, le-a zis: Aveți credință în Dumnezeu!

²³ Fiindcă adevărat vă spun că *oricine va spune acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune.*

²⁴ De aceea vă spun: Tot ce doriți când vă rugați, să credeți că veți primi și veți avea. (*s-ar putea sa le ai?*)

Isus nu i-a învățat pe oameni așa cum se învață în unele biserici astăzi.

Ioan 14:12-14 (BTF2015)

¹² Adevărat, adevărat vă spun: Cel ce crede în Mine, va face și el faptele pe care le fac Eu; și mai mari decât acestea va face, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu.

¹³ Și *orice* veți cere în numele Meu, aceea voi face, ca Tatăl să fie glorificat în Fiul.

¹⁴ Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.

Când Dumnezeu nu răspunde, nu înseamnă că El are un alt scop mai mare care îi dă dreptul să anuleze ce a spus în Cuvântul Său: "Orice veți cere". Altfel, nu ar fi lăsat pe Isus să promită așa lucruri mari. Trebuie să mai ținem cont și de faptul că Isus nu a venit să predice unor oameni care aveau toate lucrurile în ordine și a căror rugăciuni erau toate răspunse. Aceștia erau oameni sub ocupația romană, care plăteau taxe romanilor, erau asupriți și totuși Isus le zice: "Orice veți cere".

Ioan 16:23-24 (BTF2015)

²³ Și în ziua aceea nu Mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat vă spun că: *Orice veți cere* de la Tatăl în numele Meu, vă va da.

²⁴ Până acum nu ați cerut nimic în numele Meu; *cereți și veți primi*, ca bucuria voastră să fie deplină.

Aceasta nu e ceea ce auzim la ordinea zilei. Și pentru că auzim diferit, credem diferit. Și pentru că credem diferit, primim diferit sau nu primim nimic. Isus nu s-a justificat niciodată, nu a încercat să explice mai mult ca toți să se simtă bine. Nu a dat calificative. El e Capul bisericii și Duhul Sfânt e Învățătorul suprem, dar niciunul din ei nu "sare" niciodată de pe tron așa cum sărim noi, ca să ne protejeze de erezii. E uimitor cât de relaxați pot fi în mijlocul atâtor de multe denominațiuni creștine și idei doctrinare diferite. Nu se grăbesc deloc să îi corecteze pe cei greșiți și să îi aducă pe calea dreaptă. Pentru că Duhul Sfânt încet încet corectează pe cine are de corectat, dar nu se panichează și nici nu începe să critice pe cei care predică greșit ca să "protejeze" turma.

Isus era cu oamenii care sufereau și El a trebuit să gândească la ce să învețe și cum să vorbească.

Ioan 8:26-32 (BTF2015)

²⁶ *Am multe de spus și de judecat despre voi, dar Cel ce M-a trimis este adevărat și spun lumii cele pe care le-am auzit de la El.*

²⁷ *Ei nu au înțeles* că le vorbea despre Tatăl.

²⁸ Atunci Isus le-a spus: Când veți fi ridicat pe Fiul omului, atunci veți ști că Eu sunt El și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci *așa cum m-a învățat Tatăl Meu*, acestea vorbesc.

²⁹ Și Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna Eu fac cele plăcute Lui.

³⁰ Pe când vorbea acestea, mulți au crezut în El.

³¹ Atunci Isus a spus iudeilor care au crezut în El: *Dacă stăruți în Cuvântul Meu, (care Cuvânt? Moralitate? Nu, în doctrina Lui) sunteți cu adevărat discipolii Mei;*

³² Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

Vedeți ce zice Isus? El zice că și El avea multe de spus și de judecat de la El, dar s-a abținut. A vorbit doar ce a auzit de la Tatăl. Isus nu a vorbit tot ce îi venea să spună sau să judece. Vă dați seama de câtă disciplină avem nevoie să nu ne apucăm să consolăm pe toată lumea, să îi facem să se simtă bine, ci doar să zicem ce spune Dumnezeu? Isus a refuzat să adauge mai multe cuvinte și să explice și să dea justificări.

La versetul 27, vedem că ei nu au înțeles. Nu e comun acest lucru azi? Oare cu percepția Lui în Duhul nu și-a dat seama Isus că ei nu au înțeles? Ba da, sigur că da. Și totuși, El nu dă mai multe explicații. Apoi la versetul 28, vedem un alt lucru interesant că Isus a avut nevoie să fie învățat de Tatăl. El nu era omniscient pe pământ, pentru că și-a lăsat această abilitate în urmă.

Ioan 7:16-18 (BTF2015)

¹⁶ Isus le-a răspuns și a zis: *Doctrina Mea nu este a Mea*, ci a Celui care M-a trimis.

¹⁷ Dacă cineva voiește să facă voia Lui, va cunoaște despre doctrina aceasta, dacă este din Dumnezeu, sau dacă eu vorbesc de la Mine Însumi.

¹⁸ *Cine vorbește de la el însuși caută propria lui glorie*; dar cine caută gloria Celui ce l-a trimis, acela este adevărat și în el nu este nedreptate.

Doctrina lui Isus nu se baza pe cei 30 de ani ai Lui de experiență de viață. La 30 de ani El era un tinerel. Dar din cauza filmelor, avem impresia că era un bărbat foarte matur și înaintat în vârstă. Da, vedea și El experiențele oamenilor, dar El a primit o doctrină de la Tatăl care nu se baza pe experiențele oamenilor. Persoana care vorbește altceva decât Isus, caută propria lui glorie și propria reputație. “Cum voi arăta eu dacă vorbesc mare și tare și nimic nu se întâmplă? Va mai veni cineva la biserică? Poate mă vor ridiculiza la muncă”. Însă ce este cel mai important este să predicăm ceea ce a predicat și Isus chiar dacă uneori reputația noastră este în joc. Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea la pământ.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Isus este întotdeauna totdeauna – 19 iunie 2022](#)